

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 478/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Паркинг сервис“, Ниш, чији је пуномоћник Дамир Муминовић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Саша Милетић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2719/19 од 08.10.2020. године, на седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 2719/19 од 08.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2719/19 од 08.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу, Судске јединице у Сокобањи П 84/18 од 15.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу, на име дуга за пружене комуналне услуге, исплати износ од 900,00 динара са законском затезном каматом почев од 27.09.2017. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 46.960,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2719/19 од 08.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажном пресудом, одлучено је о дугу на име комуналне услуге, којом је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиоца и о висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, а ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке судова, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга је поднета 27.09.2017. године. Вредност предмета спора је 900,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору, у коме вредност предмета спора, не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић